

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

L. Z., narozena X
státní příslušnost Běloruská republika
bytem X
zastoupena Mgr. Igorem Žižkem, advokátem
se sídlem Moskevská 697/72, Praha 1

proti
žalovanému

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky,
se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované v řízení o naplnění podmínek pro účast ve veřejném zdravotním pojištění

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na úhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Dne 30. 7. 2025 žalobkyně žalovanému doručila žalovanému odvolání proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny ve věci podle § 53 odst. 1 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, stran účasti na veřejném zdravotním pojištění.
2. Jelikož byla žalobkyně přesvědčena, že je žalovaný v rozhodování o odvolání v její věci nečinný, podala dne 4. 9. 2025 k Městskému soudu žalobu nad ochranu před nečinností.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně v žalobě uvedla, že podala odvolání proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny dne 30. 7. 2025, přičemž zákonná lhůta pro rozhodnutí 30 dnů uplynula 29. 8. 2025. Protože žalovaná zůstala nečinná, žalobkyně dne 30. 8. 2025 podala podnět k ochraně před nečinností, avšak ani poté nedošlo k vydání rozhodnutí. Z tohoto důvodu se obrací na soud s žalobou na ochranu proti nečinnosti a navrhuje, aby soud uložil žalované povinnost rozhodnout do pěti dnů od právní moci rozsudku o jejím odvolání ve věci účasti na veřejném zdravotním pojištění podle § 53 odst. 1 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb.
4. Současně žalobkyně žádá, aby soud žalované uložil povinnost uhradit náklady řízení a aby její věc byla projednána přednostně. Zdůrazňuje, že její žádost není projevem netrpělivosti, ale vychází z vážné životní situace – je osobou pokročilého věku, trpí závažnými zdravotními diagnózami a každé prodloužení řízení prohlubuje její pocit nejistoty a bezmoci. Vzhledem k nepředvídatelné délce života a zásadnímu významu rozhodnutí pro její důstojnost prosí soud o zohlednění lidského rozměru spravedlnosti a rychlé vyřízení věci.
5. V osobním přípisu adresovaném soudu zástupce žalobkyně zdůraznil závažné dopady nečinnosti na klientku, která se cítí ponížená, úzkostná a bezmocná, což vnímal jako brutální zásah do její důstojnosti. Tvrdil, že protiprávní postup způsobil dlouhodobou psychickou újmu přesahující běžné lidské strádání, a proto požaduje odčinění nemajetkové újmy formou omluvného dopisu ředitele VZP do pěti dnů, jinak bude požadovat finanční náhradu.
6. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení. Uvedl, že žalobkyně podala dne 26. 6. 2025 návrh na zahájení řízení o určení dne vzniku účasti ve veřejném zdravotním pojištění, který doplnila 27. 6. 2025. Po shromáždění podkladů jí byla zaslána výzva k nahlédnutí do spisu, kterou využila, a následně dne 30. 7. 2025 žalovaná vydala rozhodnutí, proti němuž žalobkyně téhož dne podala odvolání (doplněné 1. 8. 2025). Rozhodčí orgán VZP dne 28. 8. 2025 rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání, takže řízení dosud nebylo skončeno.
7. Žalovaný tvrdí, že žaloba na ochranu proti nečinnosti je nedůvodná, protože správní orgán rozhodl v zákonných lhůtách a soud musí vycházet ze skutkového stavu ke dni rozhodnutí. Podle § 79 a § 81 soudního řádu správního soud uloží povinnost rozhodnout jen tehdy, pokud správní orgán dosud nerozhodl, což se zde nestalo. VZP argumentuje, že postupovala

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v souladu se správním řádem (§ 71, § 90 odst. 6) a že žalobkyně nemá nárok na ochranu proti nečinnosti, jelikož rozhodnutí bylo vydáno a odvolací orgán věc vrátil k dalšímu řízení.

III.

Posouzení žaloby

8. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal postup žalovaného v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování o žalobě. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
9. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního bez nařízení jednání, když účastníci s takovým rozhodnutím věci souhlasili.
10. Žaloba není důvodná.
11. Z obsahu správního spisu je soudu zřejmé, že žalobkyně podala dne 30. 7. 2025 odvolání proti rozhodnutí z téhož dne, jímž žalovaná Všeobecná zdravotní zkonstatovala, že žalobkyně od 1. 3. 2025 nenaplnila podmínky pro účast ve veřejném zdravotním pojištění.
12. Soud na podkladu správního spisu též ověřil, že dne 8. 8. 2025 byla žalobkyně vyrozuměna o shromáždění podkladů a vyzvána k nahlédnutí do spisu. Ve správním spisu se však též především nalézá rozhodnutí ze dne 28. 8. 2025, sp. zn. S-VZP-25-04984143-D1B5, jímž na základě odvolání žalobkyně bylo rozhodnutí ze dne 30. 7. 2025 zrušeno. Dle přiložené doručky datové zprávy bylo toto rozhodnutí žalobkyni doručeno dne 19. 9. 2025.
13. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
14. Podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
15. Podle ust. § 81 odst. 1 soudního řádu správního *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*
16. Podle ust. § 81 odst. 2 soudního řádu správního *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
17. Podle ust. § 81 odst. 3 soudního řádu správního *soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*
18. Na základě výše uvedených skutečností může soud zkonstatovat, že bylo prokázáno, že Rozhodčí orgán VZP rozhodl o odvolání žalobkyně dne 28. 8. 2025 a že dne 19. 9. 2025 žalobkyně obdržela toto odvolací rozhodnutí, jehož vydání se domáhala. I kdyby tedy ve věci byla dána nečinnost žalované, nejpozději tímto dnem tedy skončila.
19. Za tohoto stavu věci se žaloba stala nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

20. Soud se o vydání rozhodnutí Rozhodčího orgánu VZP ze dne 28. 8. 2025 dozvěděl z vyjádření žalované, jež bylo soudu zasláno 1. 10. 2025. Následující den o tomto vyjádření informoval žalobkyni.
21. Žalobkyně následně dne 6. 10. 2025 zaslala soudu přípis, z něhož soud vyrozuměl, že na žalobě trvá, neboť vzhledem k tomu, že rozhodnutí ze dne 28. 8. 2025 zrušilo předchozí prvostupňové rozhodnutí, o její věci dosud nebylo rozhodnuto.
22. V této souvislosti soud musí podotknout, že žalobkyně se podanou žalobou domáhala vydání rozhodnutí o odvolání, jež bylo vydáno dne 28. 8. 2025, což jí umožňuje žaloba dle § 79 soudního řádu správního. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se sice lze obecně domáhat toho, aby správní orgán v řízení konal včas a bez průtahů, a aby svá rozhodnutí vydával ve stanovených lhůtách, nikoliv však toho, aby bylo řízení žalobkyně pravomocně skončeno.
23. Žalobkyně na závěr svého přípisu též upozornila soud na § 60 odst. 3 soudního řádu správního, avšak z tohoto jejího vyjádření nebylo lze dovodit, že žalobkyně hodlá svou žalobu vzít zpět – ba právě naopak.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, jelikož ke dni jeho rozhodování již nečinnost žalovaného nepokračovala (bez ohledu na to, zda vůbec kdy byla dána), když rozhodčí orgán žalované vydal rozhodnutí o odvolání žalobkyně již dne 28. 8. 2025, přičemž žalobkyni došlo dne 19. 9. 2025. Proto soud žalobu podle ust. § 81 odst. 3 soudního řádu správního zamítl.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. listopadu 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.